

saldskana

Saldus 3x3 saietā avīze
Ceturtdienas pavadēns

2016. gada 7. jūlijs

Skaistuma radīšanas brīnums

Ar linu kreklēm, māla podiņiem un celu jostās sapītiem dzijas kamoliem var sastapt nevienu vien garāmgājēju, kurš apņēmis vai nu tagad, vai nekad pabeigt savu pirmo roku darbu. Ja ikdienas darbos parasti kūp galva, tad nu beidzot laiks ievingrināt neveiklos pirkstiņus. Protams, starp mums daudzas ir rokdarbnieces, bet vienmēr interesanti paplašināt redzesloku un apgūt kādu jaunu rakstu, jaunu savilkšanas vai mezglu ievilkšanas paņēmieni vai citu iepriekš nezināmu tehniku. Gluži tāpat kā vīri, kas ar spīdošām acīm gatavi iekalties kokles spārnos un sakarsētā dzelzī vai pieslīpēties slīpmašīnas ritmam.

Ikdienā – grāmatvedis, datorīķis, speciālists un vadītājs, kam vēlme darboties un darbošanās rezultātā radīt bieži, dziļi sirdi dus neatmodināta. Tas ir kas vairāk par nopļautu mauriņu vai ģimenei pagatavotām pusdienām ikdienā, jo skaistuma radīšanas brīnums ļauj ikvienam no mums nedaudz justies kā pasaku varonim vai teiksmu radītājam. Un kā nu ne – *Celošanas* ievirze pie Ineses Krūmiņas, kur devos tikt galā ar senāk iesāktu jostu, izvērtās par ceļojumu pasākā. “Reiz dzīvoja karalis...”, Inese iesāk pasaku, kas ļauj labāk izprast, kā nobeigt bārķu galus celainēm. Vienalga, cik prātīgi un atbildīgi esam, ir tik viegli ļauties šai teiksmi, brīnumputna ceļojumam pēc pazudušās dārgumu lādes... Un rezultātā it kā tik necilā apaļā pinīte kļūst par manu dienas notikumu, jo es radu!

Mēs radām un ārdām, mēs dodam un ņemam, un tas nav nemaz tik maz – spēt atdot un spēt izārdīt to, ko mums vairs nevajag. Mana pirmā nepabeigtā celaine, ko iesāku Rucavas 3x3, bija nogulējusi plauktā divus gadus, un nu es saņēmos tai notraukt putekļus. Es vairs neatceros ne kurš diegs kur jāiever, ne visu ko citu no it kā vienkāršā un pirmatnīgā, bet tomēr matemātiski sarežģītā roku darba, tomēr, paskatījusies uz neizturīgajiem dzijas pavadējiem, Inese ieteica: “Griez labāk nost!” Nezināju, ka šī divus gadus vecā josta var darīt tādu brīnumus – man liekas, ka esmu nogriezusi to, ko vajag, un katrā ziņā man to mājās glabāt un krāt putekļus vairs nevajag. Atvadas, ārdīšana, pārtaisīšana, nogriešana un izmešana – tas nav ne labi, ne slikti. Tā ir daļa no mācību stundas, kurā apgūstam ko jaunu un aizmirstam to, ko mums vairs nevajag zināt. ●

Tina

7.45 - 9.00	Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana
9.00 - 9.30	BROKASTIS
9.40 - 10.10	Dienas tēma un TV
10.20 - 12.45	Rīta ievirzes
13.00 - 13.45	PUSDIENAS
14.00 - 16.30	Pēcpusdienas ievirzes
16.45 - 18.45	Pievakares ievirzes, Apvāršnis: Juris Jonelis
19.00 - 19.45	VAKARIŅAS
20.00 - 22.00	Goran Gora koncerts [Kalnsētas parka estrādē]
22.00 - 22.30	Vakara dziesma, vakara pasaciņa
22.30 - 23.00	Danči ģimenei, nakts viesis: Edgars Zilberts
23.00 - ...	Danco tie, kam pāri 14, nikšana

Otrdienas

dziesma

Mīlestība divreiz neatnāk,
Mīlestība mūžā ir tik viena,
Tā kā tava zārka smagais vāks,
Tā kā tava piedzimšanas diena.
Tā nav mīlestība, kura māk
Gadiem nīcināt un gadiem plosīt,
Viņa balta, tā kā zibens nāk:
Atnāk balta, uzliesmo un nosit.
Tā mēs ejam, dienas dzīest un aust.
Zibens gaidās ilgu spriegums krājiņš;
Zibens tavš, un atkal tas nav tavš
Uzliesmo tavš draugs un blakus gājējs.
Viens pēc otra saļimst smaidošie
Zilā zibens trāpītie un ķertie.
Ejam tālāk, ejam, gaidošie,
Zibens netrāpītie, nenospertie.
Mīlestība divreiz neatnāk,
Mīlestība mūžā ir tik viena,
Tā kā tava zārka smagais vāks,
Tā kā tava piedzimšanas diena.

Rīta Apvāršni

Teātra meistarklase (skatuviskā un ārējā uzmanībā) ar Juri Joneli. Viņš ir gan režisors, gan aktieris un stāstīs un praksē rādīs skatuves mākslu, no kā tā sastāv, jo katram mums ikdienā nedaudz no tā visa ir vajadzīgs kontaktējoties ar cilvēkiem publiski uzstājoties un tikt saklausītam! Teātris ir dzīve, dzīve ir teātris!

Daudz laimes!

Šodien, 7. jūlijā

Dzimšanas dienu svin: **Kārlis Zariņš**

Svarīgi!

• Atceramies aiz sevis ne tikai aizvērt logus, bet smaidot **izslēgt arī gaismas.**

Bogustovs rūpējas par demogrāfisko politiku

Paprāvs bariņš interesentu laicīgi sāk drūzmēties pie politikas ievirzes kabineta aizslēgtajām durvīm, viens pacietīgi, cits – ne tik ļoti –, raustīdams durvju rokturi, kas tik tikko jau ticis tikpat neveismīgi raustīts.

Ir pāri pulksten diviem, kad, atslēgas grabinādams, pa gaiteni nāk Ansis Bogustovs, aizbildinoties, ka priecīgiem cilvēkiem neesot laika skatīties pulkstenī. Pārsteigts par jauniešu atsaucību, viņš smejas, ko gan tie par politiku vēl NEzinot, bet ikviens tiek laipni aicināts iekšā. Drīz vien telpā itin blīvi sapulcējušies dažāda vecuma, dzimuma un pasaules daļu pārstāvji; par apmeklētību liecina sēdvietu trūkums, bet, tā kā ievirzei raksturīgi ne tikai tukši vārdi, bet arī darbības (ko ne vienmēr varētu attiecināt uz politiku), problēma tiek atrisināta. Kāpēc gan krēslu vietā neizmanto galdus, kas itin labi pilnīgi divvietīga klubkrēsla funkcijas? Turklāt īpaša attieksme vērsta pret mazākajiem ievirzes dalībniekiem, vienam no tiem,

teju divus gadus vecajam Hugo Oliveram, Ansis ievēd guļamratus, nosaucot to par demogrāfisko politiku.

Uzsverot, ka politika atšķirībā no kritikas paredz arī problēmas turpmāku risinājumu, Ansis lūdz sanākušos izteikties par to, kas nu kuram uz sirds. Spriests tiek par visu: kontra-bandu un Alsungas sklandraušiem, sliktiem ceļiem un dārgiem auto, mediju propagandu, izglītības un veselības sistēmas nepilnībām un savukārt citu jomu pārpilnībām, paaudžu solidaritāti un zem spilveniem slēptām naudas zeķēm, *Brexit* iznākumu un zemeņu zapti, cukurbietēm un īstermiņa domāšanu.

Vai tik tā nav virtuves ievirze, ko? Skaidrs ir viens – piedāvājot vienkāršus izskaidrojumus šķietami nesaprotamām tēmām, panākta vienlīdzība starp sanākušajiem, neatkarīgi no viņu iepriekšējās politiskās pieredzes un saskarsmes ar to. Mēļo, ka politikas ievirzes dalībnieki pat uzstāsies noslēguma koncertā. ●

Valērija Kovaļeviča

Ar katru dienu apēdam vairāk

Vienotības sajūtu rada ne tikai kopīgi dziedātas dziesmas un dejotas dejas, bet arī kopīgas ēdienreizes. Lai cik atšķirīgas un izlepušas katram garšas kārpiņas, šonedēļ visi ēdam vienādi (protams, neskaitot našķošanās starplaikos).

Kamēr pilnveidojam savas zināšanas un apgūstam prasmes, atpūšamies un dancojam, tikmēr ēdnīcā rosās 14 čaklas bitītes un bitīši. Viņi strādā visu dienu un rūpējas, lai mūsu vēderi būtu pilni. Šefpavārs Uģis Kleščovs pats izveidojis nedēļas ēdienkarti, balstoties uz Latvijas valsts izdotu likumu par veselīgu ēdināšanu. Veģetāriešiem tiekot vairāk dārzenus, bet visēdājiem kaut kas treknāks. Nometnes dalībnieki novērojuši, ka katru dienu notiekot neapzināti apzināta lūrēšana un salīdzināšana – visēdāji arī grib zivi (kas, kā par brīnumu daudziem veģetāriešiem, nonāca viņu šķīvjos), sēņu mērci, dārzenus plācenīšus vai salātus, kas tik skaisti gozējās uz veģetāriešu galda.

Starp citu, runājot par salātiem, izrādās, Reiteru Līga ar savu ievirzes komandu, kā vienmēr glābj pasauli. Viņa apvieno savas zālišu mācības ievirzes ar lietderīgo – dalībnieki savās zālītes, iemācās to nosaukumus un apgūst īpašības, un tad liek milzu blodā

un dāvina veģetāriešiem pusdienās. Dažs labs jau pirmajā reizē pabrinājies un paspējis uzminēt, ka "tie salāti tak izskatās pilnīgi tā, it kā Reitere būtu gatavojusi!" Kā tik tur nav! Vismaz kādi trīsdesmit zaļumi visās varavīksnes krāsās – vibotne, vīķis, dedestīņa, balanda, citronmētra, galda biešu lapas, ērkšķogas, skābenes, zirņi, lapu salāti, ķiploku lapas, loki, dilles, gārša, mārrutka lapas, selerijas sakne, vanagzirņi un vēl vai puse pļavas! Pieķerti daudzi visēdāji, kas kāru aci šķīelējuši uz veģetāriešu galda glaunajiem salātiem.

Arī ēdnīcas gatavotie salāti tiek izēsti pa tīro. Šefpavārs Uģis rāda milzumlielus 150 līdz 200 litrīgus katlus un stāsta, ka vienai ēdienreizei tiekot izlietoti aptuveni 90 kg kartupeļu un ap 22 līdz 29 kg gaļas. Tik lielam pasākumam viņi gatavo pirmo reizi – parasti maksimums esot 150 cilvēki, bet šoreiz ir uz pusi vairāk – 310, no tiem 28 ir veģetārieši un divi vegāni. Personāls nākot no Saldus novada, un, pēc šefpavāra teiktā, par spīti lielajai slodzei pagaidām turās labi. Pēdējās dienās nometnes dalībnieki esot krietni izsalkušāki un atstājot tukšākus šķīvjus. Uģis smeļ: "Laikam jūs *tusējat* un dancojat vairāk un patērējat vairāk enerģijas!" ●

Elīna

Noreibt no dziesmas!

Pēcpusdienā – tā ap pieciem – vecās skolas bēniņos sāk skanēt. Vispirms skan pavisam bez skaņas – tikai tāda šņaukāšanās –, drusku vēlāk var dzirdēt: “mī-mī-mī” un “lā-lā-lā”. Un ap pussešiem, kad dziedātāji gatavi jeb kā saka “silti”, jau pavisam skanīgi sāk viņņoties dziesmas... Skan viss – no tautasdziesmām līdz teātra izrāžu repertuāram!

Saldus 3x3 koris. Drusku kā meditācija. Koristi atver grāmatu, aizrautīgi izvēlas dziesmu, nosmej par to, cik viegla vai grūta, priecīga vai bēdīga, un vienkārši dzied – bez stresa, bez striktām komandām, toties no visas sirds un pa īsto. Katru dziesmu divas reizes – vienu, tā teikt, iemēģināšanai un otru – labākai iegaumēšanai. Diriģente Elīna apgalvo, ka koris ir ievirze visiem, kas vienkārši grib latviski dziedāt. Te no visas sirds īpaši izskanēt var tie, kas netiek līdz nīkšanai.

Kāda ir sajūta kori? Vispirms nemaz nepamanī, ka esi tur jau divas stundas. Arī tas, ka klāt zogas vakariņu laiks, paliek nepamanīts.

Balss lēnām kļūst skanīgāka, un sirds – laimīgāka. Visbeidzot, kad piecelies kājās, saproti, ka mazliet reibst galva. Jo, kad dzied pa īstam un elpo kārtīgi, tad kādu laiku nevingrināties koris no dziedāšanas var patiesi noreibt!

Dziesmas dziedinošais spēks divas stundas ikkatru te ietin savos tiklos, un došanās vakariņās notiek ar vislielāko smaidu. Tiekamies pievakarē!
Līga

Ziņas

Zoles turnīrs

Turnīrs paredzēts pēc *Goran Gora* koncerta nīkšanas telpā. Spēlmaņus lūgums ļoti neaizkavēties pēc koncerta.

Nakts basketbols

Uzmanību! Ir pēdējais brīdis pierakstīt savas komandas. Jo tas jau sāksies pēc pāris stundām. Pierakstīšanās lapas atrodas pie Info centra uz galda! Lūdzu ievērot visu info saistībā ar pasākumu.

Istabiņu dziesmu konkurss

Piektdien 16.30 ir iespēja piedalīties konkursā, nostājoties pie jebkuras istabiņas durvīm un dziedot dziesmu, kuras notis uzrakstītas uz durvīm, tik ilgi, kamēr tiek novērtēti (apmēram 20 min.)!

Kā dziedošie tiks vērtēti? Pēc šādiem kritērijiem:

- vai vispār dzied;
- vai dziesma ir pareizā, kas attēlota notīs;
- izpildījuma radošums.

Nebaidies un spēlē!

Viņu skaits mainās pa dienām – te seši, te septiņi... Vēl joprojām nav līdz galam izlemts, kas īsti viņi ir – orķestris jeb tomēr tikai ansamblis? Bet mēģinājumi notiek, un pirmā uzstāšanās Brīvajā mikrofonā jau ir aiz muguras!

Jauniešu orķestrim paveicies – to vada Katrīna un Dārta. Abas prot spēlēt ne tikai pašas, bet arī citiem arī iemācīt. Uz galda saliktie instrumenti nonāk spēlētāju rokās cits pēc cita. Un mācīties vajag daudz! Piemēram, ievirzes dalībnieks Marks vijoli jau nopietni spēlē mūzikas skolā, savukārt dalībniece Lote pašā pirmajā orķestra tikšanās reizē atzina, ka neviens mūzikas instruments līdz šim vēl nav īsti apgūts. Un viņa tāda orķestrī nav vienīgā! Bet, kā saka Katrīna: “Nekas, iemācīsies!” Jo pats galvenais ir no instrumenta nebaidīties un spēlēt, kā arī droši mācīties no visiem, kas var tev kaut ko iemācīt. Un tieši tas ir tas, ko jauniešu orķestrī dara!
Līga

Medus ar bitīti

Visi laipni lūgti iegādāties Baibas Lūses sviesto medu! Info centrā ir iespējams pierakstīties uz medu, kas tiks atgādāts sestdien plkst. 17:00 un uz vietas varēs iegūt pasūtīto un samaksāt.

Ir pieejami meža ziedu medus/vasaras ziedu medus/ pavasara ziedu medus, dažādos izmēros un cenās.

Vēl var paspēt!

Atgādinām, ka redakcija līdz rītdienas pulksten 12 gaida tavu pašiti (*selfju*) ar Vecās skolas spoku.

Superuzlādēts!

Nakts viesis šovakar būs Kārlis Atis Briedis, kurš bez ģitāras uz muguras šajā nometnē nav redzēts. Dzimis Kanādā, dzīvojis ASV, viņš tagad dzīvo Latvijā un prom braukt netaisās nemaz.

"Es darbojos 3x3 nometnes darba grupā, kur koordinēju studiju ierakstus, tehnisko daļu, no rītiem uzlieku skaistu mūziku fonā, kā arī daru visādus sīkus un ne tik sīkus darbiņus." Šī ir Kārļa ceturrtā nometne, kur viņš ir kopā ar sievu Diānu, arī no darba grupas, un četrgadīgo dēlu Austri. "Esam reiz kopā vadījuši $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2}$ ievirzi, tad sagaršojām to, kā ir vaktēt 30 bērnus, bet tas mūs no nometnes neatbaidīja."

Mūzikas paspējis apciemot Latviju daudz reižu vēl pirms Latvijas neatkarības atjaunošanas. "Dzelzs priekšskara laikā ar grupu "Skandāls" sanāca atbraukt uz šejieni, un mēs piedalījāmies tādos pasākumos kā "Mikrofons 87", un esam spēlējuši visās lielākajās Latvijas estrādēs, ieskaitot Saldus," viņš stāsta. Ap 90-to gadu vidu trimdā jau bijis jaušams, ka latviskums pamirst un notiek arvien mazāk pasākumu. "Par to daudzi nerunā, bet uzturēt latviskumu trimdā ir ļoti dārgi un grūti."

Kāpēc 3x3? "Pirmais, šī ir kā latvietības uzturēšanas treniņnometne, kurā uzlādēt latvietību. Otrs – iepazīties ar jauniem draugiem, kas sociālās kautrības dēļ ikdienā ir grūtāk izdarāms. Trešais – nometne ir izklaide, jo, kaut piekusis un ar saskrāpētām kājām, tik un tā aizej uz koncertu, ievirzi vai parunājies ar cilvēkiem. Un ceturtais – radošais aspekts. Vienmēr esmu ticējis, ka radošas enerģijas ir kā mākonīši, kas peld starp mums, un tad reizēm iesper zibens, un tu dabon to dzirksteli. Enerģijas apmaiņa te ir tādā apjomā, ka, arī tad, ja uzsmaida kāds gaitenī, tas ļoti uzlādē un iedvesmo. Un piektais – var iepazīt vietējās pilsētas. Tad var braukt pa Latviju un lepnī teikt – es šo pilsētu pazīstu! Saldus ir tik skaists!"

Elīna

Kopā visas paaudzes – ko par to saka jaunieši?

3x3 saietos katru gadu piedalās visdažādāko vecumu cilvēki. Starp viņiem arī jaunieši – tie, ko vairs par bērniem nesauksi, bet pie pavisam pieaugušajiem un daudzu gadu pieredzi uzkrājušajiem arī gluži neliels. Šodien uzdevām viņiem jautājumu, proti, kas pēc jauniešu domām ir visforšākais tajā, ka uz 3x3 saietiem atbraukušo vidū ir vērojama tik liela vecumu dažādība?

Pēc **KATRĪNAS** (22) domām svarīgi ir ne tikai tas, ka vecvecāki saietā laikā bieži labprāt pieskata mazbērnus, ļaujot vecākiem vaļū, bet arī

pati ideja par to, ka paaudzes var pavadīt veselu nedēļu kopā, kas mūsdienā ir ļoti daudz, it īpaši, ja ikdienā nesanāk. **VIESTURS** (19), kas tika noķerts uzreiz

pēc pusdienām, nespēja koncentrēties uz atbildamo jautājumu, tikai izdvesa, ka Mētra ir skaista un ka pusdienas esot bijušas visideālākās 3x3 vēsturē – gluži

kā restorānā! **ĒRIKS** (16) uzskata, ka saietā svarīgas ir sarunas starp cilvēkiem un ir ļoti vērtīgi klausīties, kā par viņu vecāki ļaudis dalās pieredzē un dzīves stāstos. Pēc

OSKARA (15) domām 3x3 saiets ir iespēja sadraudzēties ar savu ģimeni vēl tuvāk, turklāt esot ārkārtīgi interesanti vakaros nīkšanās paskatīties, ko dara, un paklausīties, ko dzied, pieredzējušie dalībnieki! Līdzīgās domās ir **PAULA** (14), kas iesaka visiem pavadīt laiku ar ģimeni.

Pirms privātās pēcpusdienas ievirzes noķertie "vecie jaunieši" **ALBERTS** (29) un **KRĪŠJĀNIS** (27) atzina, ka ir jau forši visus satikt. Alberts uzsvera arī, ka tiem, kas brauc gadiem, šāda dažnedažādu vecumu dalībnieku satikšanās liekas pašsaprotama, lai gan patiesībā tas ir kaut kas unikāls. Kamēr citos šāda tipa pasākumos parasti ir konkrēta mērķauditorija un dalībnieku vecums, tad 3x3 ir savā ziņā fenomēns, par kuru cilvēki pat brīnās. Un pat, ja tas laiks, ko ģimenes sakās pavadīt kopā, pazūd visās aktivitātes un saietā darbos, un nemaz nav tik liels, tad nedēļas beigās emocionāli tomēr ir sajūta, ka visi nedēļu ir tiešām kopīgi priecājušies par dzīvi!

Līga

Jauni, bet ar stāžu

Līgu un Audri Ločmeļus var droši saukt par 3x3 nometnes jaunajiem veterāniem, jo aizvadītas vairāk kā 20 nometnes. Viņi kopā ar meitiņu Mārieti šogad vada 1/2x1/2 ievirzi mazajiem, kas viņiem ir jauna pieredze. "Arī mums personīgi tas ir īpašs notikums, jo pirmo reizi vadām kādu ievirzi visa ģimene kopā."

Lūdzot raksturot šīs nedēļas sajūtas, abi ir vienisprātis, ka šoreiz atmosfēra ir daudz nepieņemstāka kā citus gadus. "Sajūtas ir līdzīgas, kā atgriežoties ģimenē."

Audris ikdienā strādā ar datu analīzi saistītu darbu, bet Līga ir vēsturniece. Ja Audra hobijs ilgus gadus bija saistīts ar kustības teātri, tad Līga aktīvi izmēģina visus iespējamus rokdarbus. Abus vieno mīlestība pret deju, un arī Mārieta bērnudārzā dejo tautas dejas. Danči ir ģimenes pasākums, ar visu mazo dāmu uz tēta pleciem.

"Latviskumu kopt, manuprāt, var ļoti dažādos veidos, arī bez tā, ko māca 3x3. Nenoliedzami, ļoti liela loma mūsu tradīciju izpratnei arī bijusi 3x3 ar visām šeit piedāvātajām iespējām. Tas, ka tik daudz esam šeit dzīvojušies, reizēm rezultējies vēl citādā latviskuma meklējumos," teic Audris.

Viņš nāk no dziedošas ģimenes, kurā dzied ne tikai mamma (Ilga Reizniece – aut.), bet arī trīs brāļi. "Nav tā, ka mēs visu laiku dziedam, bet, kad sanākam kopā, tad gan. Kopā būšana un darišana, tāpat kā 3x3, palīdz uzturēt tradīcijas, un vienai mazai ģimenei tās ir grūti saglabāt un nest."

Ločmeļi nesen atgriezušies no ASV, kur nodzīvoja tieši gadu. Iepazinuši citas kultūras, un uzzinājuši, kā dzīvo latvieši citur, viņi atgriezās ar jaunu pieredzi.

"Mēs cītīgi piedalījāties latviešu skolas darbā, palīdzējām noorganizēt Jāņus Sanfrancisko brīvā dabā, kas bija unikāli, jo iepriekš tie vienmēr notika telpās. Tas bija ļoti liels notikums. Vēl piedalījāties Rietumkrasta latviešu dziesmu svētkos," stāsta Līga. "Mēs, kas visu mūžu dejujuši dančus, pirmo reizi dejojām Amerikā latviešu tautas dejas, istā kolektīvā. Tā jau pati par sevi bija spēcīga pieredze. Vajadzēja izbraukt no valsts, lai sāktu dejojot tautas dejas!" smejas Audris. "Nereti ārzemju latviešiem ir citādāka attieksme pret tradīcijām. Tur viņu ir maz, un katrs dalībnieks ir svarīgs, katrs saņem aplausus un pateicību par to, ka viņš dzied, dejo, organizē vai piedalās. Un ne jau velti, jo dalībnieki uz mēģinājumiem brauc četras un vairāk stundas, un pat lido ar lidmašīnu no Austrumkrasta, lai tikai varētu piedalīties."

"Man šķiet, ka šobrīd cilvēki meklē dažādos veidos savu vietu tajā visā, ko sauc par latvisko. Par dažiem meklējumiem mēs varam smīkņāt, bet arī tas ir pirmais solis, un labi, ka viņi ir. Un daži meklējumi ir ļoti veiksmīgi. Un, ja kāds atrod sevi tādās lietās, ko piedāvā 3x3, tad cits latvisko tradīciju atrod tā, kā neviens no šejieniešiem nekad neiedomātos to izdarīt!"

Elīna

Runā bērni

Ar bērna muti runā patiesība, tāpēc "Saldskāņa" nopietnākos jautājumus dosies uzdot saietā jaunākajiem dalībniekiem, kuri pavisam brīvi un ne tik brīvi izsakās par mūziku, dziesmām un vakardienas *Brīvo mikrofonu*!

Kristians, 11:
Brīvajā mikrofonā mēs ar ģimeni dejojām Vilku deju. Mēs arī ikdienā ejam uz dejām, tāpēc tas nebija īpaši grūti.

Pēc tam dziedājām dziesmu *Vai tādēļ' i nedziedāju*, kas arī ir mana mīļākā dziesma.

Kristians, 7:
Mana mīļākā dziesma ir viena no karavīru dziesmām. Mēs *Vilkos* dziedājām šo dziesmu, un tāpēc es viņu

iemācījos. Es to dziesmu nevaru nodziedāt, jo tur vajag daudz cilvēkus. *Brīvajā mikrofonā* gribēju ļoti piedalīties, bet nepaspēju aizpildīt anketu...

Aleksella, 10:
Piedalījos vakar *Brīvajā mikrofonā*, un dziedāju dziesmu *Ozoliņi, ozoliņi*. Es brīvajā laikā dziedu grupā. Man ir

vairākas mīļākās dziesmas.

Monta, 9: Vakār dziedāju *Ozoliņi, ozoliņi*, kopā ar savu draudzeni. Skolā dziedu korī, tas ir forši.

Rada bērni

Mellene sacer tautasdziesmu

3x3 dalībniece Mellene Auziņa (7) iesūtījusi pašdarinātu tautasdziesmu, kas radusies, iedvesmojoties no nometnes:

Saules meitas, skaistas meitas
Zeltītiem kažokiem,
Zeltītiem kažokiem,
Sidrabiņa mēteljiem.

Brīvais mikrofons bez skaņas, dziedī līdzī

Pēter, kas tev uz galvas?

Līvu mafija... un draugi.

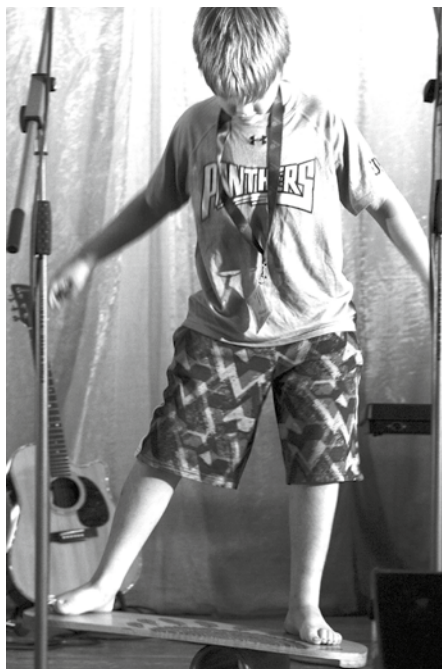
Ja šitiek liela ir Ikšķiles delegācija, tad cik iedzīvotāju palika pieskatīt pašu Ikšķili?

Vectētiņ, kur tie kartupeļi?!

Krūmiņtēvs un instruments ar stāstu.

Re, kā es māku! Vai tu tā proti?

Seši, mazi Bogustovi... Tas ir – bundzinieki!

Mammu, nu nedziedi!!!

Paldies, atbalstītāji!

Libertu ģimene
Mašalu ģimene
Saldus novada pašvaldība
Cieceres internātpamatskola
Saldus novada pašdarbnieku kolektīvi
Latvijas 3x3 padome

Vienīgais vakara priekšnesums, kas ne tikai izpelnījās saucienus "atkārtot!", bet tiešām arī tika atkārtots. Baumo, ka drīz varētu sekot vesels bērnu dziesmu albums...

Viņš, kas kolklē Saldus meitenēm.

Cekuļu trejmeitiņas. Elziņ, tu esi mainījusies... Tā stipri.

Apvienība *Pārdotās dvēseles* uzstājās tik emocionāli, ka publika gandrīz atdeva savējās... Vai tik šiem dvēseļu pārdošana nav kāds bizness?! Ingu, tu kā domā?

Darba grupa saka – vairosimies Latvijai!

Kopš trešdienas vakara ir skaidrs, ka visgaršīgākie rabarberi ir atrodami nekur citur kā Saldū!

Četri vilki deju leca!

Gustiņ, ko tik nopietns? Kur smaids?

Vienmēr atgriežos mūzikā

Katrīna Riekstiņa, 3x3 jauniešu orķestra viena no vadītājām, ar lielisko balsi iedvesmo gan dziedāt, gan spēlēt kādu instrumentu. Viņas pašas dzīve, šķiet, ir viena vienīga mūzika.

No vienas kopas uz nākamo

Studēju etnomuzikoloģiju Mūzikas akadēmijā, pasniedzu stundas Mūzikas skolā, mācu bērniem spēlēt kokli, dziedu *Skandiniekos* un vēl daudz kur citur. Un tā ir bijis kopš bērnības. Mans tētis ir mūziķis, kurš kopā ar Ilgu Reiznieci dibināja "Ilgus. Mamma mani sākumā aizveda uz *Grodiem*, kad Andra Kapusta un Aīdas Rancānes meitas vēl bija mazas, un viņiem bija maza folkloras kopiņa. Pēc tam biju lecavas folkloras kopā *Tarkšķi*, kurp māsas Dimantas mani paņēma līdzi. 9 gadu vecumā aizgāju pie Ilgas Reiznieces un tur arī paliku līdz pavisam nesenam laikam. Vairākas reizes gāju prom, jo biju tur vecākā, pārējās meitenes bija piecus gadus jaunākas, bet vienmēr atgriezos. Parālēli visu laiku mācījos mūziku – bērnu mūzikas skolā, mūzikas vidusskolā un tagad akadēmijā.

Jo vairāk mūzikā, jo mazāk to klausos

Man nav mīļākās dziesmas. Jo ilgāk nodarbojos ar mūziku, jo mazāk to klausos. Sen neesmu klausījusies mūziku austiņās, ejot pa ielu vai braucot sabiedriskajā transportā. Man ir mūzikas atskaņošanas saraksts ar sev

svarīgām dziesmām, pēdējā laika atklājums ir grupa *Martas asinis*. Vēl viens atklājums ir igauņu dziedātāja Maarja Nuut. Tas ir apbrīnojami – viņa muzicē tikai ar savu balsi, vijoli un cilpmašīnu! Ļoti krāšņa mūzika!

3x3 te un Īrijā

Šī ir mana trešā nometne Latvijā, vēl viena bija pagājušogad Īrijā, kur kopā ar Dārtu Dravu vadījām dančus. Atšķirība starp šejienes un Īrijas 3x3 ir milzīga. Brīžiem ir sajūta, ka tur šis saiets tiek drusciņ mākslīgi veidots. Cilvēki ir brīnišķīgi – nāk un danco –, bet nav lielas dziedāšanas. Jocīgi bija ekskursijas dienā, kad nav izprotams mērķis, jo Latvijā ir skaidrs – iepazīt savu zemi, bet tur – brauciens uz okeāna piekrasti. Smalka robeža starp svarīgo un obligāto.

Brauciens par dziesmu

Mēs ar etnomuzikoloģijas studentiem braucām uz konferenci Zviedrijā ar prāmi. Nākamajā dienā kāpjām no prāmjā, ejām uz autobusu, bet mums nemaz nav skaidras naudas. Autobusa šoferis, kam izstāstām problēmu no sākuma saka, ka tad nekā – bez naudas braukt nevaram. Bet tad piesolām dziesmu, un viņš ir ar mieru! Nodziedājam dziesmu *Pērkons vede* latgaliešu valodā, un viņš mums pat izstāstīja tālāko ceļu un aizveda mūs, izglābjot no skaidras naudas trūkuma un liela lietus. ●

Eva

Danču ziņas

Zaglis!

Trešdienas vakarā galvenie zagļi bija meitas, nevis puīši. Par vakara zagli kļuva **Alma Liepa** un **Ako Kārlis Cekulis**.

Izskanējis 3x3

Vakars pēc brokastīm

Meita šausmās saka tētim: "Ir sešas minūtes pāri brokastīm!" Tētis: "Nu tad gan ir vakars!"

Cīnai gatavi

Emīls Mauriņš un Dāvis Bogustovs tik ļoti sasmēlās drosmi *Lūsēnu* gaitās, ka metās īstā dubļu kaujā. Jāpiebilst gan, ka netīro drēbju un pašu mazgāšanās teju appludināja stāva dušu telpu...

Puse, puse un vēl puse

Vakarā gulēt ejot Bernardo (4) jautā mammai: "Mammu, kāpēc es esmu viss latvietis, bet pusportugālis?" Mamma: "Nē, tu esi puslatvietis un pusportugālis." Bernardo domīgs: "Puslatvietis un pusportugālis?... Un nometnē vēl puslatvietis!"

Sapuvusi kāja

Skraidelējot nobrāzis kāju, Bernardo (4) šņukstot sūdzas mammai: "Atkal kāja pušu!" Mamma pušumam uzlīmē plāksteri. Otrā rītā pamodies, puika domīgs skatās uz plāksteri un vaicā mammai: "Paskaties, vai man kāja vēl ir sapuvusi?"

Baumo, ka

Tas, ka Mārtiņam Liepam ir uzlikta rozā brilles un mīlas apmiglots prāts, nu ir skaidrs. Kad viņam draudzene Katrīna Riekstiņa acīs pasaka: "Aiziesi pie viena", viņš neiebilst un pacietīgi gaida, kad viņa atgriezīsies.